

Kantajat väittävät neljänneksi, että komissio sovelsi virheellisesti asetusta N:o 1049/2001 ja asetuksen N:o 1367/2006 ⁽³⁾ 6 artiklaa, koska se laiminloi lainmukaiset velvollisuutensa kaksivaiheisen hallinnollisen menettelyn aikana. Kantajat katsovat, että komissio kieltäytyi luovuttamasta asiakirjoja tai vetoamasta poikkeuksiin niiden tutustuttavaksi antamatta jättämisen perustelemiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EUVL 2001 L 145, s. 43).

⁽²⁾ Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23.4.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY (EUVL 2009 L 140, s. 16).

⁽³⁾ Tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1367/2006 (EUVL 2006 L 264, s. 13).

Kanne 1.10.2010 — Timab Industries ja CFPR v. Euroopan komissio

(Asia T-456/10)

(2010/C 346/91)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Timab Industries (Dinard, Ranska) ja Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Ranska) (edustaja: asianajaja N. Lenoir)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Ensisijaisesti päätös on kumottava
- toissijaisesti on kumottava päätöksen 1 artikla siltä osin kuin siinä todetaan, että Timab ja CFPR ovat osallistuneet myyntiehtoja ja kompensatiojärjestelmää koskeviin menettelyihin
- joka tapauksessa on muutettava päätöksen 2 kohtaa ja alennettava CFPR:lle ja Timabille yhteisvastuullisesti ja täysimääräisesti määrätyn sakon määrää olennaisesti
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat ensisijaisesti sen SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.7.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 5001 lopullinen (asia COMP/38.866 — Eläinrehuksi tarkoitetut fosfaatit) kumoamista, joka liittyy myyntikiintiöiden määräämiseen, hinnoista ja myyntiehtoista sopimiseen sekä arkaluontoisten kaupallisten tietojen vaihtamista koskevaan kartelliin eläinrehuksi tarkoitettujen fosfaattien eurooppalaisilla markkinoilla.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi seuraavaan kahdeksaan kanneperusteeseen:

- puolustautumisoikeuksien, luottamuksensuojan ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaaminen sekä asetuksen N:o 773/2004 ⁽¹⁾ ja sovintomenettelystä annetun tiedonannon ⁽²⁾ virheellinen soveltaminen koska kantajat katsovat, että niitä rangaistiin siitä, että ne olivat vetäytyneet neuvotteluista, joilla pyrittiin pääsemään asetuksen N:o 773/2004 10 a artiklan mukaisesti sovintoon, koska komission sovintoneuvotteluiden aikana määräämän mahdollisen sakon määrää korotettiin sittemmin 25 prosentilla, vaikka kantajien mukaan yhtäältä mahdollista sakkoa pitäisi korottaa korkeintaan 10 prosentilla sovintoneuvottelujen jatkamisesta kieltäytymisen perusteella ja toisaalta kilpailusääntöjen rikkomisen kestoja vähennettiin 60 prosentilla;
- perustelujen riittämättömyys ja ristiriitaisuus, puolustautumisoikeuksien loukkaaminen sekä todistustaakan laiminlyöminen, koska kantajat katsovat niitä syyttävän osallistumisesta menettelyihin, joihin ne eivät ole osallistuneet, vaikkei komission ollut todisteita niiden osallisuudesta;
- periaatteen, jonka mukaan taannehtivaa lakia ei saa säätää syytetyin vahingoksi, sekä luottamuksensuojan, yhdenvertaisen kohtelun ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaaminen, koska sakon määrä määrätettiin vuoden 2006 suuntalinjojen ⁽³⁾ mukaan, vaikka kilpailusääntöjen rikkominen, josta kantajia syytetään, tapahtui ennen kyseisten suuntaviivojen julkaisemista; kantajien mukaan kyseisten suuntaviivojen soveltaminen merkitsi sakon määrän korottamista;
- asetuksen N:o 1/2003 ⁽⁴⁾ 23 artiklan virheellinen soveltaminen sekä suhteellisuusperiaatteen ja periaatteen, jonka mukaan rangaistukset on määrättävä yksilökohtaisesti, ja yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaaminen, koska kantajille määrätyn sakon määrä ei vastaa kyseessä olevien menettelyjen kestoja eikä törkeysastetta;
- ilmeinen arviointivirhe niiden menettelyjen törkeysasteen arvioinnin osalta, joista kantajia syytetään, sekä yhdenvertaisuusperiaatteen ja periaatteen, jonka mukaan rangaistukset on määrättävä yksilökohtaisesti, loukkaaminen sakon perusmäärän määrättämisen osalta, koska komissio ei ottanut huomioon sitä, että kilpailusääntöjen rikkomisella ei ollut huomattavia vaikutuksia ja että Timabin osallistuminen kartelliin oli vähäisempää kuin muiden osallistujien;
- arviointivirhe periaatteen, jonka mukaan rangaistukset on määrättävä yksilökohtaisesti, ja yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaamisen osalta, koska kaikki lieventävät seikat hylättiin kantajien osalta sillä perusteella, että ne olivat riippuvaisia muista kartelliin osallistuneista tahoista ja Timabin kilpailukäyttäytymisestä;
- puolustautumisoikeuksien ja yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaaminen sekä yhteistyötiedonannon ⁽⁵⁾ virheellinen soveltaminen, koska kantajille määrätyn sakon alentamista, joka myönnettiin yhteistyötiedonannon perusteella sovintoneuvottelujen yhteydessä, pienennettiin huomattavasti sen jälkeen, kun kantajat vetäytyivät sovintoneuvotteluista;

— ilmeinen arviointivirhe kantajien maksukyvyyn osalta ja yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaaminen sekä SEU 3 artiklan ja Lissabonin sopimuksen liitteenä olevan pöytäkirjan nro 17 virheellinen soveltaminen, koska kantajien maksukykyyn sovellettiin vuoden 2006 suuntaviivojen säännöksiä ottamatta huomioon eurooppalaista maanviljelyä koskettavaa kriisiä eikä kantajia erityisesti koskevia taloudellisia ja sosiaalisia vaikeuksia.

- (¹) [TFEU 101] artiklan ja [TFEU 102] artiklan mukaisten komission menettelyjen kulusta 7.4.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 773/2004 (EUVL L 123, s. 18).
- (²) Komission tiedonanto sovintomenettelyn toteuttamisesta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 7 ja 23 artiklan mukaisten päätösten tekemiseksi kartelliasioissa (EUVL 2008, C 167, s. 1).
- (³) Suuntaviivat asetuksen n:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta (EUVL 2006, C 210, s. 2).
- (⁴) [TFEU 101] ja [TFEU 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003.
- (⁵) Komission tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa (EYVL 2002, C 45, s. 3).

Kanne 26.9.2010 — Evropaïki Dynamiki v. komissio

(Asia T-457/10)

(2010/C 346/92)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateena, Kreikka) (edustajat: asianajajat N. Korogiannakis ja M. Dermitzakis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— on kumottava tietotekniikan pääosaston päätös, jolla tietotekniikan pääosasto asetti monivaiheisessa menettelyssä ensimmäisen sijan asemesta kolmannelle sijalle tarjouksen, jonka kantaja oli jättänyt ”ulkopuolisen suorittamia tietojärjestelmien kehittämisen-, tutkimus- ja tukipalveluja” koskevan avoimen tarjouskilpailun DIGIT/R2/PO/2009/045 (EUVL 2009/S 198-283663) ”muualla kuin paikan päällä toteutettavia kehittämishankkeita” koskevan osan 2 osalta, ja on kumottava kaikki tähän liittyvät tietotekniikan pääosaston päätökset, mukaan lukien se, jolla päätettiin tehdä sopimus tarjouskilpailun voittaneiden toimittajien kanssa,

— tietotekniikan pääosasto on veloitettava korvaamaan kantajalle kyseisen hankintamenettelyn johdosta aiheutunut vahinko, jonka määrä on 30 000 000 euroa osan 2 osalta ja 3 000 000 euroa mahdollisuuden menettämisestä ja kanta-

jan maineen ja uskottavuuden menettämisestä aiheutuneen vahingon osalta,

— tietotekniikan pääosasto on veloitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut ja muut tähän kanteeseen liittyvät kulut siinäkin tapauksessa, että kanne hylätään.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa asiassa kantaja vaatii sen vastaajan 16.7.2010 tekemän päätöksen kumoamista, jolla vastaaja asetti kantajan tarjouksen monivaiheisessa menettelyssä ensimmäisen sijan asemesta kolmannelle sijalle ”ulkopuolisen suorittamia tietojärjestelmien kehittämisen-, tutkimus- ja tukipalveluja” (¹) koskevan tarjouskilpailun DIGIT/R2/PO/2009/045 ”muualla kuin paikan päällä toteutettavia kehittämishankkeita” koskevan osan 2 yhteydessä, ja kaikkien tähän liittyvien vastaajan päätösten kumoamista, ne päätökset, joilla päätettiin tehdä sopimus ensimmäisen ja toisen valitun tarjoajan kanssa, mukaan lukien. Kantaja vaatii myös korvausta vahingosta, jota se väittää kärsineensä hankintamenettelyn johdosta.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin.

Ensinnäkin kantaja väittää, että komissio on rikkonut varainhoitoasetuksen (²) 93 ja 94 artiklaa ja loukannut hyvän hallinnon periaatetta ja avoimuusperiaatetta sekä myös rikkonut varainhoitoasetuksen 106 ja 107 artiklaa, koska poissulkemista koskevat perusteet soveltuvat useisiin voittaneen yhteenliittymän jäseniin, sillä näiden jäsenien olisi pitänyt katsoa loukkanneen vakavasti aikaisempia sopimusvelvoitteitaan, yksi voittaneen yhteenliittymän jäsen oli osallistunut petoksiin, korruptioon ja lahjontaan ja useat voittaneen yhteenliittymän jäsenet käyttivät muissa kuin WTO/GPA-maissa toimivia alihankkijoita.

Lisäksi kantaja väittää, että hyvän hallinnon periaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu sekä varainhoitoasetuksen 89 ja 98 artiklaa ja sen soveltamissääntöjen 145 artiklaa on rikottu, koska useat arvioijat olivat eturistiriidassa.

Kantaja väittää myös, että arvioinnissa on käytetty epämääräisiä ja sääntöjenvastaisia tarjouskilpailun ratkaisuperusteita ja siten on rikottu varainhoitoasetuksen 97 artiklaa ja soveltamissääntöjen 138 artiklaa.

Lopuksi kantaja väittää, että hankintaviranomainen ei ole antanut tietoja tarjouskilpailun voittaneen tarjoajan ansioista ja on tehnyt useita ilmeisiä arviointivirheitä arvioidessaan kantajan tarjousta ja voittaneen yhteenliittymän tarjousta. Kantajan mukaan hankintaviranomainen on lisäksi esittänyt arviointikertomuksissaan epämääräisiä ja toteennäyttämättömiä toteamuksia ja ei ole siten noudattanut perusteluvollisuuttaan.

(¹) EUVL 2009/S 198-283663

(²) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL L 248, s. 1).